

POMSTA
JE KRVAVÁ

ŠARLÁTOVÝ ANJEL

S.T. ABBY

ŠARLÁTOVÝ ANJEL

POMSTA JE KRIVÁ

S.T. ABBY

ŠARLÁTOVÝ ANJEL

POMSTA JE KRVAVÁ

Preložila Anna Kompasová

IKAR

S.T. Abby
Scarlet Angel (Book 3 of the Mindfuck Series)

Copyright © 2016. SCARLET ANGEL by S.T. Abby
The moral rights of the author have been asserted.
Translation © 2026 by Anna Kompasová
Cover design © Simply Defined Art
Slovak edition © 2026 by IKAR, a.s.

ISBN 978-80-575-0585-3

*Toto je pre tých, ktorí stratili svoj hlas.
Pre tých, čo túžia byť ako Lana Myersová.
Pre tých, o ktorých sa stále šepká.
Pre tých, ktorí každý deň bojujú, aby zabudli.
Nie ste v tom sami.*

Tim Hoover

Chuck Cosby

Nathan Malone

Jeremy Hoyt

Ben Harris

Tyler Shane

Lawrence Martin

náhodný chlapík v uličce

Kenneth Ferguson

*„Netvora premôžeš len tak, že sa staneš ešte väčším netvorom.
A milovať ho môžeš len vtedy, keď sa s ním podeliš o svoju dušu.“*

— Lana Myersová

Prvá kapitola

„Lepšie o tri hodiny skôr, než o minútu neskôr.“

— William Shakespeare

LOGAN

„Nechápem, prečo ju pustil. Vôbec to neseďí k jeho profilu,“ poviem Craigovi, keď zastavíme pred policajnou stanicou. „Sexuálny sadista, ktorý má za sebou sériu vražd, predsa nenechá obeť len tak odísť.“

„Ani ja tomu nerozumiem. Tá dievčina je traumatizovaná, ani nechcela, aby ju priviezli k nám. Vraj musíme prísť sem a bude hovoriť len s tebou. Ani jej otca nepustili dnu. Tvrdila, že s ním nemôže hovoriť, kým sa neporozpráva s tebou.“

Zmätený idem rýchlym krokom na stanicu a formality nechávam na Craiga. Prečo ju nechal práve v tomto meste? Prečo ju vôbec pustil?

V hlave mi víri tisíc otázok. Vstúpim do miestnosti, kde sa nachádza. Trasie sa, v očiach má paniku a okolo pliec má prehodenú deku.

Sú tam traja muži a jedna žena, všetci si od nej udržiavajú odstup. Je vystrašená – úplne oprávnene – a je viac

než pravdepodobné, že mala niekoľko panických záchvatov, keď sa k nej niekto priblížil.

„Som špeciálny agent Bennett,“ predstavím sa a snažím sa, aby môj hlas pôsobil srdečne a nie naliehavo.

Stretnú sa nám pohľady a okamžite sa rozplače. Všetci sú rovnako zmätení ako ja.

„On... mi... povedal... aby som kontaktovala vás... len vás,“ vzlyká. „Povedal, že to nemôžem nikomu ukázať, iba... vám... Nikomu okrem vás.“

Som bezradný. Opatrne spravím krok dopredu.

„Ukázať čo, Erica?“ spýtam sa a pomaly si pred ňou kľaknem, aby som pôsobil menší, menej hrozivý.

„Toto,“ povie, odloží deku a nadvihne sukňu. Stehno má obviazané a na vnútornej strane cez obväz presakuje krv. Pozriem sa na policajtku, čo stojí najbližšie ku mne.

„Nechcela sa dať vyšetriť. Odmietla, kým neprídete,“ zodpovie moju nevyslovenú otázku.

Erica chytí obväz, strhne ho a ja uvidím slová, ktoré jej vyrezal do kože.

JU OCHRÁNIŤ.

Dokonca aj s bodkou.

Nedáva to žiadny zmysel.

„Povedal vám, kam ide?“ spýtam sa jej.

Je z nej kôпка nešťastia, len pokrúti hlavou.

„Povedal, že ma zabije, ak sa nebudem riadiť jeho príkazmi. Že sa po mňa vráti. Urobil to raz, môže to spraviť znova. Prikázal mi, nech splním jeho príkazy do bodky, a nechá ma žiť.“

„A prikázal vám, aby ste mi toto ukázali?“ spýtam sa. Stále sa snažím pochopiť situáciu.

„Áno. Aby ste sem prišli a videli to. To bolo všetko, čo odo mňa chcel, jedine tak ma nechá žiť.“

Plače tak silno, že jej sotva rozumieť, no viem dosť na to, aby som ju ďalej netrápil otázkami. V tomto stave nie je schopná výsluchu.

Zlomil ju.

„Môžem už vidieť svojho otca?“ vzlyká. „Urobila som, čo mi povedal. Urobila som to správne,“ plače.

„Samozrejme, Erica,“ poviem jej.

Ešte sme neprišli na to, ako jej otca obviníť za to, čo urobil. Zatiaľ ho dočasne prepustili len kvôli nej.

Kývnem hlavou, aby ho pustili dnu, a otvorí sa dvere. Vzápätí vbehne dnu zúbožená schránka muža a objíme svoju dcéru, ktorá vykrikuje. Otočím sa chrbtom a nechám im chvíľu pre seba, kým ona vzlyká s tvárou zaborenou do jeho hrude.

„*Ju ochrániť*,“ poviem Craigovi, keď vychádzam von. „Možno zvyšok odkazu?“

„*Nepodarí*,“ povie a na iPade vytiahne fotografiu sudcovej manželky, ktorú vyvesil do okna. „*Sa ti*,“ pokračuje a prejde na snímku Lisinej ruky. „*Ju ochrániť*,“ zopakuje a pozrie sa na mňa.

Donny stojí pri ňom a krúti hlavou. „Ale Erica je s nami. Naznačuje, že ju teraz, keď je tu, nedokážeme ochrániť? Že zvyšuje latku?“

Po chrbte mi prebehne mráz.

„*Logan Bennett, nepodarí sa ti ju ochrániť*. Prvú časť odkazu vyrezal do tela s mojím menom.“

Všetkým sa rozšíria oči a ja spanikárím, rýchlo lovím mobil vo vrecku. Vyťukám Lanino číslo, no ozve sa hlasová schránka. Zahromžím a zavolám hliadku pridelenú k jej domu na dnešnú noc.

„Špeciálny agent Bennett, ako vám mô...“

„Kde je Lana? Máte jej dom pod dohľadom?“

„Nie... ehm... prepáčte, pane. Myslel som si, že ste boli informovaný. Stiahli nás, aby sme pomohli hľadať deti, ktoré pochoval ten druhý chorý hajzel.“

Žalúdok sa mi prevráti, akoby mi do brucha niekto pichol nôž. Zložím a v panike vyťukávam Dukovo číslo.

„Detektív Du–“

„Povedz mi, že si práve s Lanou,“ vyšteknem.

„Nie... myslel som si, že je s tebou. Zdalo sa mi, že som ju videl na veliteľstve.“

„Kurva, ty si ju nechal samu?“

„Myslel som si, že je s tebou! Policajti potvrdili, že si s ňou odišiel z domu, a potom som ju videl s tebou!“

„Doriti!“

Zložím a rozbehnem sa k SUV, ktorým sme sem prišli. Craig a Donny sú mi v päťách.

„Zostanem tu a zistím, čo sa dá!“ zakričí Donny.

Craig skočí na miesto spolujazdca, rýchlo sa pripúta, kým vytrielim z parkoviska. Hodím mu mobil.

„Skúšaj jej volať.“

Skúša, no zakaždým zahromží, keď sa ozve len tón. „Buď ho má vypnutý, alebo vybitý. Nezvoní.“

Dupnem na plyn a zapnem majáky.

„Pošli tam niekoho. Okamžite!“

„Pracujem na tom,“ povie s mobilom pri uchu. Dáva rozkazy, diktuje Laninu adresu a ja kľučkujem medzi autami a brzdo­vý pedál ignorujem.

„Vraj tam budú o dvadsať minút,“ oznámi a zloží. „Ako dlho je doma?“

Žalúdok sa mi prevracia naruby. Odišla o hodinu skôr než ja. Cesta jej trvala tridsať minút. Mne trvalo skoro dve hodiny dostať sa sem. To znamená, že ju mal pre seba najmenej dve a pol hodiny.

A niet nikoho, kto by ju zachránil.

Je uprostred ničoho.

Nepočul by ju ani najbližší sused.

„Príliš dlho,“ zachrapčím a zo strachu z najhoršieho pridám plyn. Craig sa prudko nadýchne, keď len tesne mienim auto. „Kurevsky dlho.“